GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

De formatges, cambrers, comunicació i vacances.

Opinió | 12/08/2008 | 10:37

Les vacances són una oportunitat excepcional per al creixement integral de la persona.

Deia un col·lega de professió i amic meu, que va asistir a un curs de formació continuada en una prestigiosa escola de negocis, que en una de les classes es parlava de la dificultat de trobar personal qualificat i responsable. Va ser llavors quan un directiu d'una renomenada empresa de comunicació va afirmar taxatiu: "A igualtat de formació i experiència per a qualsevol lloc jo trio sempre la persona que ha fet de cambrer". La seva afirmació va sorprendre: "Són persones que saben què és treballar moltes hores seguides, i que aguanten tot tipus d'excentricitats dels més impresentables, sovint tocats pels efluvis de l'alcohol...", va continuar explicant-se.

No sé si la resta d'empresaris i de persones relacionades amb la contractació de treballadors busquen l'experiència com a cambrers d'aquells que presenten el seu currículum en les seves organitzacions. Però és cert que la categoria humana de les persones és fonamental per a l'èxit de qualsevol empresa, sigui un negoci mercantil, la parella o unes vacances en grup.

Durant l'any, ens formem en allò que ens agrada en els millors centres, busquem l'excel·lència per a un futur exitós nostre o dels nostres fills. En canvi, quan arriba l'estiu i alguns agafen les probablement merescudes vacances, sembla que pensen només en distreure's i obliden l'oportunitat que per al creixement personal poden suposar aquests dies. Si busquem el millor per a la formació i ens deixem aconsellar, per què no ho fem per les vacances o per una part d'aquestes? Ben segur que es poden donar oportunitats excepcionals per al nostre creixement personal i qui sap si per aquest motiu, aparentment irrellevant, un dia ens contracten en una empresa de comunicació a tenor del que aportem i del què de nosaltres els pot fer millor servei.

Les oportunitats durant les vacances, encara que no ho sembli, són un veritable element diferenciador entre classes socials, però també entre famílies que vetllen per l'oci dels fills o entre joves que s'aturen a reflexionar com ocupar part del temps de forma positiva. I això no és incompatible amb el descans ni amb la diversió. Analitzem les opcions: l'estudi de llengües, la pràctica d'un idioma en un país estranger, les universitats d'estiu, un camp de treball, fer de voluntaris en qualsevol projecte, fer de monitors en un casal d'estiu, colònies o campaments, unir-nos a una organització de cooperació i col·laborar amb ells en països en vies de desenvolupament, treballar en qualsevol cosa per tenir l'orgull de pagar-se les pròpies despeses, reciclar-se de l'anquilosament professional que ens porta a pensar que ja ho sabem fer tot, i que ens autoenganya perquè a l'hora de la veritat, sense aquest esforç afegit del constant reciclatge personal, caduquem en la vàlua com un iogurt passat de data. I hi ha molts que a quaranta anys, per posar una edat d'exemple, ja es pensen que ho saben tot, i que poden donar lliçons de viure i d'existir al proïsme, quan realment no han vist el món per un forat, fent honor al titulat del meu article.

Aturem-nos un moment a reflexionar. Imaginem la quantitat de persones diferents, amb inquietuds, experiències, motivacions diferents de les nostres amb les quals podem enraonar i intercanviar punts de vista. Imaginem el bé que des del nostre model de persona podem fer des d'una contribució no remunerada en relació als infants, un grup d'avis, el medi ambient o el nostre patrimoni cultural. Intuïm les oportunitats que ens pot suposar al llarg de la vida conèixer un idioma nou, participar en un curs de monitors o haver conegut altres àrees culturals diferents

als nostres estudis en una universitat d’estiu.

Creiem que allò desitjable és que quan s’acabin els mesos d’estiu, quan arribin les pluges i els primers freds, quan retornem a la rutina, puguem tenir aquella satisfacció íntima d’haver aprofitat el temps. Quan al vespre, abans de reincorporar-nos a l’estudi o al treball ordinari, mirant el sostre del dormitori des del llit o fent una darrera volta abans de retirar-nos a descansar, puguem fer un breu balanç de l’estiu viscut. I que diferent serà el balanç d’aquell que sap que s’ha enriquit, que ha contribuït a un projecte, que palpa els resultats que la seva aportació ha tingut per a ell i per als altres! Que positiu pot ser aquell estiu que recordarem sempre per una travessa de muntanya, per uns infants que ens miraven, per un indret natural on les persones subsisteixen amb els mínims, per aquelles converses esforçades en un idioma estrany que ens van permetre conèixer altres persones. Per l'absència de ràbia a altri, o de l'enveja que sovint ens invaeix el cos i el cervell, i que ens propicia a portar a terme actes indesitjables en relació al proïsme, perquè potser veiem que altri és millor que nosaltres mateixos, o que té unes condicions innates o treballades millors que les nostres, pel seu esforç reiterat a una tasca, i per la seva dedicació a la feina de profit i no pas a destruir sistemàticament tot el que no és una iniciativa pròpia. Aquesta també és una bona feina d'estiu. La de polir la pedra interior que sovint és tan imperfecta i que tan infeliços ens fa, directament i indirecta.

Les vacances són una oportunitat excepcional per al creixement integral de la persona. Podem ser-hi passivament deixant-nos portar per la festa i les destinacions turístiques o bé podem optar per activitats amb sentit que haguem sabut buscar. Afrontar l’estiu proactivament pot ser molt més enriquidor que acceptar reactivament les propostes de vacances que “toquen” per a aquest any. Aprofitem les vacances convençuts que és un període excepcional per al creixement i per les oportunitats que ens ofereix. Perquè el temps de vacances, per a qui les pugui disfrutar de ple, és potser el millor temps que la vida ens ofereix per triar aquell camí que més bé ens farà en el fons i en la forma. Lluny d'enveges i de rabietes puerils d'amargats que no saben sortir d'un pou que els té atrapats en tots els aspectes de la seva vida per les seves pròpies circmstàncies, hi ha qui, malgrat tenir dos titols universitaris penjats a la paret de seu despatx com és aquest redactor, ha hagut de fer de cambrer durant molts anys perquè aquest era l'ofici dels seus progenitors i el seu mateix durant bona part de la seva vida d'estudiant i ja de gran. Per això aquests que hem hagut de fer moltes feines mecàniques, no tenim cap mena de problema amb els canvis i les voltes a que la vida ens pot conduir per les seves diferents circumstàncies, siguin les que siguin. I no ens queixem que ningú se'ns hagi emportat el "nostre" formatge, perquè potser ni era tant nostre, ni ens el mereixiem prou, o en tot cas, potser hem de pensar que les coses de la vida no són sinó quelcom efímer que s'allarga més o menys segons l'esforç que hi dediquem, sigui en el camp que sigui. Per això potser cal aprofitar les vacances per enriquir-nos interiorment i exterior.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/8286-de-formatges-cambrers-comunicacio-i-vacances.htm